

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5279/06
05.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље АА, коју заступа адвокат АБ, против решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа - Регионални центар Нови Сад, број: 438-427/2006 од 26.6.2006. године, у предмету пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа одржаној дана 05.9.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена на решење Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијала Апатин, број: 438-517/2003-02 од 04.4.2006. године, а којим ожалбеним решењем је тужиљи утврђен порез на капитални добитак остварен продајом акција "ББ" у износу од 383.761,56 динара.

У поднетој тужби, преко пуномоћника тужиља оспорава законитост решења туженог органа и истиче да је првостепени орган приликом утврђивања основице, односно разреза пореза на капиталну добит одбио да призна пореском обвезнику нужне трошкове везане за реализацију права из хартија од вредности, и то: плаћање провизије, плаћен порез на пренос апсолутних права, плаћен порез на јавне приходе по одбитку, берзанске трошкове, трошкове плаћене "ББ" у поступку својинске трансформације. Сматра да је код утврђивања пореске основице првостепени орган поступио противно чл. 72. ст. 1. тач. 4. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана. Наводи да се према чл. 73. ст. 2. Закона о порезу на доходак грађана, уговореном ценом сматра тржишна цена без пореза на пренос апсолутних права. Указује да се обзиром на законске одредбе утврђивање пореза на капитални добитак имало утврдити на основу најниже цене забележене на Београдској берзи акција "ББ". Даље наводи да је другостепени орган одбио да уважи жалбене наводе, да плаћањем пореза на капиталну добит на средства која су већ плаћена по основу пореза на пренос апсолутних права не значи двоструко опорезивање нити има основа да се издаци везани за реализацију права, као што су трошкови пријаве, банкарски трошкови, брокерски трошкови, не чине оправдани износ којим би се умањила пореска основица за обрачун, те истовремено без обзира на чињеницу што су добијена средства продајом акција од вредности, коришћена за побољшање услова становања пореског обвезника и чланова његове породице, не могу се рачунати аналогно, као ослобођење од пореза на капитални добитак, као што је случај код промета непокретности. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета се види да је првостепени орган, поступајући у поновном поступку по решењу Пореске управе бр. 438-204/2004 од 06.3.2006. године, донетом у вези извршења пресуде Врховног суда Србије У. бр. 5847/04 од 16.6.2005. године, односно по указивању датом у истој, у складу са одредбом чл. 152. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС", бр. 80/02... 61/05), донео оспорено решење на основу података из расположиве документације. Тужиља је, учествовала у поступку канцеларијске контроле која је извршена дана 23.3.2006. године у канцеларији Пореске управе - Филијала Апатин, од стране пореског инспектора канцеларијске контроле, а у присуству пуномоћника тужиље адвоката АБ, по уредном пуномоћју од 26.7.2004. године. О извршеној канцеларијској контроли сачињен је записник број: 438-517/03 од 23.3.2006. године. Како је тужиља преко свог пуномоћника адвоката АБ благовремено поднела примедбе на наведени записник, порески инспектор је на основу члана 122. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији сачинио допуну записника о извршеној канцеларијској контроли. Наведене примедбе тужиље од 27.3.2006. године, поднете на записник о канцеларијској контроли од 23.3.2006. године, порески инспектор није прихватио, с обзиром да тужиља није понудила никакве доказе који би довели до повољнијег решења у њену корист, нити је доказала основаност својих примедби, те је порески инспектор канцеларијске контроле остао у целости код чињеничног стања утврђеног записником од 23.3.2006. године. У поступку канцеларијске контроле,

одређена је пореска основица у износу од 1.918.807,79 динара, када је и сачињен записник од 23.3.2006. године, а у смислу чл. 122. ст. 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије налази да истим није повређен закон на штету тужиље. Ово с тога што, према стању у списима предмета несумњиво произилази да је тужиља дана 30.9.2003. године продала 8 акција серије "Ц" по цени од 11.023,62 динара по акцији, које је набавила - стекла по цени од 2.020,00 динара по акцији, па је набавна вредност акција ревалоризирана коефицијентом ревалоризације, што за укупан број акција даје капитални добитак у износу од 69.377,05 динара, као и да је продала 206 акција серије "Д" дана 30.9.2003. године по цени од 11.023,62 динара по акцији, које је набавила 17.6.2002. године, по цени од 2.020,00 динара и да је набавна цена акција ревалоризирана коефицијентом ревалоризације, што за укупан број акција даје капитални добитак у износу од 1.786.458,91 динар. Даље из списка произилази да је тужиља продала 8 акција серије "Б-01" дана 10.11.2003. године за цену од 11.189,00 динара по акцији, које је набавила дана 30.10.1998. године по цени од 600,00 динара по акцији и да је набавна цена акција ревалоризирана коефицијентом ревалоризације, што за укупан број акција даје капитални добитак у износу од 62.971,83 динара. Контролом је утврђено да је порески обвезник остварио капитални добитак у износу од 1.918.807,79 динара. Даље из списка произилази да је тужиља ставила примедбе на записник, које је порески орган размотрио и нашао да не утичу на чињенично стање утврђено записником, о чему је сачињена допуна записника број: 438-517/03 од 28.3.2006. године. Наведеном продајом тужиља је остварила опорезиви приход који представља предмет опорезивања порезом на капитални добитак сходно чл. 72. ст. 1. тач. 4. Закона о порезу на доходак грађана ("Службени гласник РС", бр. 24/01 и 80/02), па је правилно првостепени орган на пореску основицу која је утврђена у износу разлике између продајне и набавне цене акција, применом стопе од 20% из чл. 77. истог Закона утврдио износ пореза на капитални добитак. Набавна цена акција у овом случају је утврђена правилном применом чл. 74. и 75. Закона о порезу на доходак грађана у износу номиналне вредности акција, колико је наведено у уговору о упису бесплатних акција, која је увећана индексом раста цена на мало од дана стицања до дана продаје, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике. При томе је правилном применом одредбе чл. 72. ст. 2. истог закона, утврђена пореска основица капиталног добитка на тај начин што је од продајне цене акција одузета ревалоризирана набавна цена акција, односно пореска основица је утврђена у износу разлике између продајне и набавне цене акција увећане индексом раста цена на мало, па су супротни наводи тужбе неосновани.

Суд је ценио и навод тужбе да тужиља не може бити порески обвезник за капитални добитак, јер је платила порез на пренос апсолутних права, па суд налази да је исти неоснован са разлога што је порез на пренос апсолутних права посебна врста пореза на имовину у односу на порез на доходак од капиталног добитка, при чему је само чл. 73. ст. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана прописано да се за сврху одређивања капиталног добитка, у смислу овог закона, продајном ценом сматра уговорена цена, односно тржишна цена коју утврђује надлежни порески орган ако оцени да је уговорена цена нижа од тржишне. Као уговорена, односно тржишна цена из става 1. овог члана узима се цена без пореза на пренос апсолутних права. Из списка не произилази да су управни органи у продајну цену урачунавали и порез на пренос апсолутних права, па је правилна оцена туженог да је продајна цена утврђена по закону и у том смислу су неосновани наводи тужбе.

Са напред изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Врховни суд Србије је, применом одредбе чл.

41. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 05.9.2007. године, У. 5279/06

Записничар, Председник већа - судија

Љиљана Петровић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК